

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره هشتم - سال دوم

تاریخ چاپ ۱۳۸۸/۱۱/۳

۹۷۷

شماره چاپ

۳۹۹

شماره ثبت

یک شوری

طرح اصلاح مواد (۳۸) و (۳۹)

قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷

فوریت این طرح در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۸۸/۱۰/۲۳

به تصویب نرسید.

کمیسیونهای ارجاعی

اقتصادی: اصلی

شوراها و امور داخلی کشور - صنایع و

معادن - کشاورزی، آب و منابع طبیعی

اداره کل قوانین

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

براساس قانون مالیات بر ارزش افزوده، بر ارزش افزوده واحدهای تولیدی کالاها و یا خدمات، یک و نیم درصد عوارض و برارزش تولیدات واحدهای آلوده کننده، یک درصد عوارض آلایندگی وضع می شود. نحوه توزیع این عوارض بین مناطق متأثر از تقسیمات کشوری بوده و می تواند بر ساختار تقسیمات کشوری تأثیر بگذارد.

در مناطقی از کشور برای برخورداری از این عوارض محدوده و حریم شهر و روستا را به شکلی غیرقابل قبول و بر خلاف عرف معمول و قوانین کشوری تعریف کرده اند. انتشار آلودگی در محدوده تقسیماتی یک شهر، روستا و یا یک واحد تقسیماتی خلاصه نمی شود و بعضاً دامنه انتشار آلودگی از مرزهای تقسیماتی یک و یا چند شهرستان در درون یک استان و یا حتی چند استان فراتر می رود. بنابراین نباید به گونه ای قانونگذاری نمود که تحت تأثیر دخالت های سیاسی و کم و زیاد شدن محدوده و حریم یک شهر و یا یک روستا عوارض یک واحد تولیدی بزرگ به یک شهر و یا یک روستای دورتر از واحد تولیدی تعلق بگیرد و شهرها و روستاهای همجوار با این واحد از این عوارض بی نصیب باشند، نمی توان پذیرفت که آلایندگی یک واحد تولیدی به یک شهرستان برسد ولی عوارض آلایندگی آن واحد نصیب شهرستان دیگری گردد. برای رفع این نگرانی ها طرح ذیل باقید یک فوریت تقدیم می گردد.

قادری - فروزش - نادران - دلخوش - فتحی پور - موسوی جعفر - فولادگر -
علیخانی - ثروتی - دلپوش - ابطحی - آشوری - خباز - ذوالقدر - بت کلیسا -

حسین نژاد - مصباحی مقدم - قاسم محمدی - محمدحسین مقیمی - قوامی -
انصاری - محمدعلی کریمی - ونایی - ذوالانوار - افشاری - تأمیني - سودانی -
دوگانی - محمدرضا رضایی - عزت الله اکبری - ادیانی راد - مرادنیآ - قربانی -
نجفی - عیسی جعفری - کواکیان - فرهنگی - خیری - محمددهقانی

طرح اصلاح مواد (۳۸) و (۳۹) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷

ماده ۱- در پاراگراف اول تبصره (۱) ماده (۳۸) پس از عبارت «پالایشگاههای نفت» عبارت «وگاز» اضافه می شود.

ماده ۲- پاراگراف آخر تبصره (۱) ماده (۳۸) حذف و متن زیر جایگزین آن می شود.

« عوارض موضوع این تبصره به شرح ذیل توزیع می گردد:

الف- عوارض آلاینده‌گی موضوع این تبصره برای تمام واحدهای تولیدی داخل محدوده و بنگاههای تولیدی کوچک (کمتر از پنجاه کارکن) داخل حریم به شهرداریها و دهیارهای همان شهر و روستا اختصاص می یابد.

ب - عوارض آلاینده‌گی موضوع این تبصره برای تمام واحدهای تولیدی خارج از حریم و بنگاههای تولیدی بزرگ (بالاتر از پنجاه کارکن) خارج از محدوده شهرها و روستاها به حساب خزانه معین استان و اریز و توسط فرمانداری بین شهرها و روستاهای همان شهرستان به نسبت جمعیت توزیع می شود.

در صورتی که آلودگی واحدهای بزرگ صنعتی فراتر از محدوده یک شهرستان در یک استان منتشر شود عوارض آلاینده‌گی حاصله به نسبت تأثیر بر هر شهرستان در کارگروهی متشکل از استاندار، مدیرکل حفاظت محیط زیست استان و فرمانداران شهرستانهای ذی‌ربط در همان استان توزیع می‌شود.

در صورتی که شهرستانهای در معرض آلودگی در دو و یا چند استان واقع شده باشند کارگروه مذکور متشکل از معاون عمرانی وزارت کشور، استانداران استانهای ذی‌ربط و نماینده سازمان حفاظت محیط زیست خواهد بود.

ماده ۳- پاراگراف دوم و بند «الف» ماده (۳۹) به شرح ذیل اصلاح می‌شود:
سازمان امور مالیاتی موظف است عوارض وصولی هر ماه را تا پانزدهم ماه بعد به ترتیب زیر به حسابهای مشخص شده واریز نماید.

الف- عوارض وصولی بند (الف) ماده (۳۸) در مورد مؤدیان و واحدهای تولیدی داخل محدوده و بنگاههای کوچک (کمتر از پنجاه کارکن) داخل حریم به حساب شهرداریها و دهیاریهای همان شهر و روستا در هر شهرستان و برای تمام واحدهای تولیدی خارج از حریم و بنگاههای بزرگ (بالتر از پنجاه کارکن) خارج از محدوده شهرها و روستاها در هر شهرستان به حساب خزانه معین استان واریز و توسط فرمانداری بین شهرها و روستاهای همان شهرستان به نسبت جمعیت توزیع خواهد شد.

سوابق

قانون مالیات بر ارزش افزوده (مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۷)

ماده ۳۸- نرخ عوارض شهرداریها و دهیارها در رابطه با کالا و خدمات مشمول این قانون، علاوه بر نرخ مالیات موضوع ماده (۱۶) این قانون، به شرح زیر تعیین می‌گردد:

الف- کلیه کالاها و خدمات مشمول نرخ صدر ماده (۱۶) این قانون، یک و نیم درصد (۱/۵٪):

ب- انواع سیگار و محصولات دخانی، سه درصد (۳٪):

ج- انواع بنزین و سوخت هواپیما، ده درصد (۱۰٪):

د- نفت سفید و نفت گاز، ده درصد (۱۰٪) و نفت کوره پنج درصد (۵٪).

تبصره ۱- واحدهای تولیدی آلاینده محیط زیست که استانداردها و ضوابط حفاظت از محیط زیست را رعایت نمی‌نمایند، طبق تشخیص و اعلام سازمان حفاظت محیط زیست (تا پانزدهم اسفند ماه هر سال برای اجراء در سال بعد)، همچنین پالایشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی، علاوه بر مالیات و عوارض متعلق موضوع این قانون، مشمول پرداخت یک درصد (۱٪) از قیمت فروش به عنوان عوارض آلاینده می‌باشند. حکم ماده (۱۷) این قانون و تبصره‌های آن به عوارض آلاینده موضوع این ماده قابل تسری نمی‌باشد.

واحدهایی که در طی سال نسبت به رفع آلاینده اقدام نمایند، با درخواست واحد مزبور و تأیید سازمان حفاظت محیط زیست از فهرست واحدهای آلاینده خارج می‌گردند. در این صورت، واحدهای یاد شده از اول دوره مالیاتی بعد از تاریخ اعلام توسط سازمان مزبور به سازمان امور مالیاتی کشور، مشمول پرداخت عوارض آلاینده نخواهند شد.

واحدهایی که در طی سال بنا به تشخیص و اعلام سازمان حفاظت محیط زیست به فهرست واحدهای آلاینده محیط زیست اضافه گردند، از اول دوره مالیاتی بعد از تاریخ اعلام توسط سازمان حفاظت محیط زیست مشمول پرداخت عوارض آلاینده خواهند بود.

عوارض موضوع این تبصره در داخل حریم شهرها به حساب شهرداری محل استقرار واحد

تولیدی و در خارج از حریم شهرها به حساب تمرکز وجوه موضوع تبصره (۲) ماده (۳۹) واریز می‌شود، تا بین دهیاریهای همان شهرستان توزیع گردد.

تبصره ۲- در صورتی که واحدهای تولیدی به منظور ارتقاء مهارت و سلامت کارکنان خود مراکز آموزشی و ورزشی ایجاد کرده و یا در این خصوص هزینه نمایند، با اعلام وزارت کار و امور اجتماعی می‌توانند ده درصد (۱۰٪) عوارض موضوع بند (الف) این ماده را تا سقف هزینه صورت گرفته درخواست استرداد نمایند، در صورت تأیید هزینه‌های مزبور توسط سازمان امور مالیاتی کشور، وجوه مربوط قابل تهاتر یا استرداد حسب مقررات این قانون خواهد بود.

تبصره ۳- به منظور تأسیس و توسعه واحدهای آموزشی مورد نیاز در مناطق کمتر توسعه یافته، معادل نیم درصد (۰/۵٪) از عوارض وصولی بند (الف) این ماده در حساب مخصوص در خزانه به نام وزارت آموزش و پرورش واریز می‌گردد و معادل آن از محل اعتباری که در قوانین بودجه سنواتی منظور می‌گردد در اختیار وزارت یاد شده قرار خواهد گرفت تا توسط وزارت مزبور در امر توسعه و احداث مراکز آموزشی مورد نیاز در مناطق مزبور هزینه گردد. آئین‌نامه اجرائی این تبصره به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های آموزش و پرورش، کشور و امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۳۹- مؤدیان مکلفند عوارض و جرائم متعلق موضوع ماده (۳۸) این قانون را به حسابهای رابطی که بنابه درخواست سازمان امور مالیاتی کشور و توسط خزانه‌داری کل کشور افتتاح می‌گردد و از طریق سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می‌گردد، واریز نمایند. سازمان امور مالیاتی کشور موظف است عوارض وصولی هر ماه را تا پانزدهم ماه بعد به ترتیب زیر به حساب شهرداری محل و یا تمرکز وجوه حسب مورد واریز نماید:

(الف) عوارض وصولی بند (الف) ماده (۳۸) در مورد مؤدیان داخل حریم شهرها به حساب شهرداری محل و در مورد مؤدیان خارج از حریم شهرها به حساب تمرکز وجوه وزارت کشور به منظور توزیع بین دهیاریهای همان شهرستان بر اساس شاخص جمعیت و میزان کمتر توسعه یافتگی؛

(ب) عوارض وصولی بندهای (ب)، (ج) و (د) ماده (۳۸) به حساب تمرکز وجوه به نام وزارت کشور. تبصره ۱- سه درصد (۳٪) از وجوه واریزی که به حسابهای موضوع این ماده واریز می‌گردد، در حساب مخصوصی نزد خزانه به نام سازمان امور مالیاتی کشور واریز می‌شود و معادل آن از

محل اعتبار اختصاصی که در قوانین بودجه سنواتی منظور می‌گردد در اختیار سازمان مزبور که وظیفه شناسایی، رسیدگی، مطالبه و وصول این عوارض را عهده دار می‌باشد، قرار خواهد گرفت تا برای خرید تجهیزات، آموزش و تشویق کارکنان و حسابرسی هزینه نماید. وجوه پرداختی به استناد این بند به عنوان پاداش وصولی از شمول مالیات و کلیه مقررات مغایر مستثنی است.

تبصره ۲- حساب تمرکز وجوه قید شده در این ماده توسط خزانه داری کل کشور به نام وزارت کشور افتتاح می‌شود. وجوه واریزی به حساب مزبور (به استثناء نحوه توزیع مذکور در قسمتهای اخیر بند الف) این ماده و تبصره (۱) ماده (۴۰) این قانون) به نسبت بیست درصد (۲۰٪) کلان شهرها (شهرهای بالای یک میلیون نفر جمعیت) بر اساس شاخص جمعیت، شصت درصد (۶۰٪) سایر شهرها بر اساس شاخص کمتر توسعه‌یافتگی و جمعیت و بیست درصد (۲۰٪) دهیاری‌ها بر اساس شاخص جمعیت تحت نظر کار گروهی متشکل از نمایندگان معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور و وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت کشور و یک نفر ناظر به انتخاب کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی مطابق آئین‌نامه اجرائی که به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت کشور و شورای عالی استان‌ها به تصویب هیأت وزیران می‌رسد توزیع و توسط شهرداری‌ها و دهیاری‌ها هزینه می‌شود. هرگونه برداشت از حساب تمرکز وجوه به جز پرداخت به شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و وجوه موضوع ماده (۳۷)، تبصره‌های (۲) و (۳) ماده (۳۸) این قانون و تبصره (۱) این ماده ممنوع می‌باشد. وزارت کشور موظف است، گزارش عملکرد وجوه دریافتی را هر سه ماه یکبار به شورای عالی استان‌ها و کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

